

te ter predlagajte občinskemu uradu iz-
pise in vpise!

Zakon o volilnih imenikih par. 5 pravi:
»Občinski uradi morajo izvršiti uradoma
vsako leto od dne 1. do vštete dne 31.
januarja popravke teh imenikov, pri tem
vpišejo vanje s svojim sklepom vse ose-

be, ki imajo volilno pravico, a niso dotlej
vpisane ter izpuste na isti način one, ki
so izgubili to pravico. Občinski urad vpi-
suje vojake, ki so odslužili svoj rok, ura-
doma v volilni imenik po odslužitvi roka.
Istotako vpisuje vojake, ki v tem letu
odslužijo svoj rok.«

Za zvezo s katoliško cerkvijo. Kakor se
poroča iz New Yorka, je 29 visokih dostoj-
anstvenikov protestantske škofovske
cerkve storilo prve korake za prestop v ka-
tolicizem. Izdali so poslanico, ki v njej po-
udarjajo, da je protestantizem v Zedinjenih
državah pretrpel brodolom v kultur-
nem, moralnem in verskem oziru. Ako se
veroizpovedi delijo in drobijo v razne sku-
pine, s tem ne ojačajo, marveč oslabijo ob-
rambo krščanstva. Rim more in mora biti
središče edinosti in odpora. Ta poslanica,
ki so jo objavili časniki, je vzbudila ogrom-
no zanimanje v javnosti. Protestantški
škof Konrad v Bostonu se tej poslanici
pridružuje z izjavo: »Težnji po zedinjenju
želim popolnega uspeha; zedinjenje je
namreč edino učinkovito sredstvo v borbi
zoper komunizem in brezboštvo, ki se ved-
no bolj širi in napreduje.«

Katoličani v Palestini. Stanje katoličanov
v sveti deželi se slabša od leta do leta,
čim bolj napreduje priseljevanje Judov v
Palestino. Položaj postaja tem bolj kritič-
en, ker sedanja uprava Palestine, ki je
od angleško nadoblastjo, katoličanom ni-
kakor ni naklonjena. Katoličani zahčevajo
od vrhovne vlade, naj jim spričo rastočega
židovskega naseljevanja zasigura stare
pravice vsem kristjanom svetih krajev.
Vlada doslej v tem oziru ni nič storila. Ka-

toliška manjšina v Palestini izgubiva ved-
no več svojih pravic, mandatna oblast pa
ji kljub opetovanim obljubam noče priti
na pomoč. Zato se v vesoljnem katolicizmu
vedno bolj uveljavlja zahteva, naj sveti
kraj Palestine dobijo ne samo jamstvo
Anglije, marveč se tudi postavijo pod za-
ščito Zveze narodov v Ženevi.

Škatlja cigar abesinskemu cesarju. Abe-
sinski cesar Haile Selassie je prejel od
Hrvatov v Chicagu v Zedinjenih državah
Sev. Amerike škatljo cigar kot božično da-
rilo. Ozadje tega darila tvori italijansko-
abesinska vojna, odnosno neki hrvatski
vojak, ki se je boril v vrstah italijanskih
vojakov. To je Klemen Sergotič, doma z
Reke. Prišel je v abesinsko vojno ujetni-
štvo ter bil poslan v glavno mesto Adis
Abbebo. Dobil je delo v cesarski garaži.
Ko so hrvatski delavci v tovarni za cigare
v Chicagu zvedeli iz časopisja za to, so
začeli nabirati denar Sergotiču v podporo.
Nabrali so precejšnjo vsoto dolarjev ter
jih poslali v Adis Abbebo. Pa tudi na ce-
sarja niso pozabili, marveč so mu poslali
kot darilo za krščanski Božič škatljo ci-
gar v znak priznanja in spoštovanja.

Stopree. Kakor vsako leto bomo obhajali tudi
letos patroncij ali god našega farnega patrona
sv. Antona Pušč. dne 17. in 19. januarja s slo-
vesnim ranim in poznim svetim opravilom. Vsi
častilci sv. Antona, ki imate veliko zaupanje do
njega, pridite in odkrijte mu svoje težnje in on
vas bo uališal in vam bo izprosil božjega blago-
slova.

Legitimacija.

Kdo si?

Dandanes se je treba tolikokrat legiti-
mirati, da smo se že vsi navadili na to
tujo in nerodno besedo. Zdaj pa zdaj nas
kdo vpraša, kdo si? Na tem mestu pa ne
vprašamo ne po vašem imenu in kraju,
ampak po vašem mišljenju. Mi danes sli-
šimo vaš odgovor na to naše vprašanje:
Jaz sem katoliški Slovenec!

Imaš legitimacijo?

To vprašanje sledi takoj prvemu. Tre-
ba se je z gotovo legitimacijo izkazati, da
si res katoliški Slovenec. To bi morda
lahko napravil z domovnico in katoliškim
krstnim listom. To lahko marsikdo nap-
ravi, a kljub temu nima pravice, da bi
rekel o sebi, da je katoliški Slovenec. Ka-
toliški Slovenec se legitimira s katoliškim
časopisom, ki ga ima zase in za svojo
družino.

V letu 1936

naj velja za vse katoliške slovenske hiše
kot legitimacija to, da so naročene na
»Slovenskega gospodarja«, ki je v tem
letu stopil v svojo 70. leto. Mnogo novih
naročnikov, ki se spominjajo našega lista
iz prejšnjih let, je zopet pristopilo v krog

naročnikov in nam pišejo, da kljub vsem
težavam smatrajo za svojo katoliško in
narodno dolžnost, da so letos med naroč-
niki.

Tudi bomo letos zapisali vse letošnje celo-
letne naročnike in jih obdržali za stalno v
seznamu.

Vsaki pet let se bode v bodoče vršila
kontrola, kdo je ostal zvest. Tudi bomo
ob koncu letošnjega leta doposlali vsem
posebno hišno podobo, kjer bodo imeli po-
trjeno, da so bili v tem jubilejnem letu
naročniki »Slovenskega gospodarja«. Po-
doba bo v ponos vsaki krščanski sloven-
ski hiši. Zato prosimo vse, da ostanejo
zvesti, zato vabimo vse, ki niso še naroč-
niki, da se pridružijo, zato ste prejeli tu-
di še enkrat položnice, da ste jih dali so-
sedu ali znancu, ponovno pogledajte, če je
res naročil!

Brez razlike, kje ste, kaj ste, vsi imejte v
tem letu legitimacijo: »Slovenskega gos-
podarja«!

Samo ta mesec je še čas!

Opozarjamo vse, da bomo dali v seznam
zavarovanih naročnikov samo tiste, ki bo-

do imeli tekom meseca januarja 1936 pla-
čano vso naročnino za leto 1936, zato tu-
di v bodoče ne bomo mogli delati nobene
izjeme. Lansko leto jih je precejšnje šte-
vilo na to določbo pozabilo in kljub na-
šemu prizadevanju ni bilo mogoče doseči
izplačila zavarovalnine! Zato sedaj naprej
vse opozarjamo, da bo tudi v tem letu ta-
ko postopanje.

Celoletna naročnina znaša Din 32.—,
polletna Din 16.—, četrletna Din 9.—,
Naroča se na naslov:

Uprava »Slov. gospodarja«,
Maribor.

Osebnosti.

Ljubljanski škof dr. Gregor. Rožman,,
ki se je mudil štiri mesece na misijonih
med Slovenci po Združenih državah Se-
verne Amerike, se je vrnil 12. januarja v
Ljubljano.

70letnico je slavil v Ptuj v minorit-
skem samostanu g. pater Bernardin Ša-
lamun. Jubilant je bil dolga leta kaplan
pri Sv. Trojici v Halozah. K jubileju naše
častitke!

Petdesetletnico je obhajal v Ormožu
daleč znani ter obče čislani in priljubljeni
kirurg ormoške bolnice križniškega reda
g. dr. Ant. Horvat. Naše prav iskrene če-
stitke!

Duhovniške vesti. Za škofijskega vodi-
telja Družbe treznosti je vsled obolevosti
g. Alojzija Sunčiča imenovan g. dr. Josip
Meško, kaplan pri Sv. Magdalen v Mari-
boru. — Postavljena sta bila gg. frančiš-
kan p. Ladislav Pintar za župnika-vikar-
ja pri Sv. Trojici v Slov. gor., in Alojzij
Pavlič, vpokojeni profesor veronauka in
provizor v Jurkloštru, za soprovizorja
župnije Sv. Lenart nad Laškim. — Na-
stavljen je bil frančiškan p. Henrik Da-
miš za kaplana v Brežicah.

Pogreb Franca Lipeja v sredo 8. ja-
nuarja v Brežicah je bil javno spričevanje
o tem, kako ljudstvo spoštuje in ceni mo-
že, ki se nesebično trudijo za njegov bla-
gor. Ob ogromni udeležbi meščanstva in
okoliškega ljudstva je mestni župnik g.
Klasine ob 10. uri predpoldne blagoslovil
truplo pokojnega ter poudaril njegove za-
sluge za cerkev in župnijo. G. rajhenbur-
ški župnik konz. svetnik Tratnik je pouda-
ril v svojih lepih besedah silno izgubo, ki
je zadela s smrtjo g. Lipeja njegov dom,
mesto Brežice in ves okraj. Od rajnega se
je poleg mestnega župana dr. Drnovška
poslovil njegov bizeljski rojak g. Janežič
in na občinski meji g. sreski načelnik Po-
klukar, ki je zlasti osvetlil veliko narodno
delo pokojnikovo. Truplo je bilo nato pre-
peljano v žalec ter v župni cerkvi položeno
na mrtvaški oder. Ob 4. uri popoldne je
g. konz. svetnik Veternik ob številni asi-
stenci blagoslovil truplo rajnega. Za krsto
so stopali najprej sorodniki, med njimi
bivši mariborski župan dr. Lipold, svak
pokojnega, zet rajnega Lipeja g. dr. Beglez
z gospo Zlato. Takoj za sorodniki je šel v
žalnem sprevedu g. ban dr. Natlačen. Iz
Maribora so se udeležili pogreba g. župan
dr. Juvan, notar dr. Bartol, profesor dr.
Hohnjec in dr. Leskovar, ki se je ob odpr-

tem grobu poslovil od rajnega v imenu sedanjega vodstva JRZ. Pevci so zapeli ganljivo žalostinko »Nad zvezdami«. Plemeniti, srčno dobri in za krščansko in narodno stvar požrtvovalno delavni Franc Lippe, počivaj v miru! Preostalim naše iskreno sožalje!

Smrt v visoki starosti. V Slovenskih Koroških je umrl v visoki starosti 89 let tamošnji trgovec in posestnik g. Martin Ogorevc. Rajnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Nesreče.

Avtomobilska nesreča. Dne 8. januarja popoldne sta se mudila v krčmi »Novi svet« v Studencih pri Mariboru z avtomobilom Oton Erlich iz Maribora in Ant. Pesek, gostilničar iz Gornjega Radvanja. Ko sta se oba omenjena odpeljala v Maribor, sta vzela seboj gostilničarjevo ženo. Med vožnjo je zašel avto s ceste in po strmini proti Dravi. Z vso silo je priletel v leseno uto I. Uraniča, ki se je podrla. Avtomobil se je razbil, vsi trije, ki so bili v vozilu, so bili ranjeni, vendar ne opasno.

Eden od treh kraljev si je zlomil nogo. Po Spodnji Polskavi pri Mariboru so hodili trije kralji popevat od hiše do hiše. Enega od treh kraljev in sicer 35letnega Ivana Frinca, so pri neki hiši tako pognali preko praga, da si je zlomil pri padcu levo nogo in so ga morali prepeljati v bolnico.

Velik požar. Dne 10. januarja je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Antona Egerja v Sp. Jablanah pri Cirkovcah na Dravskem polju. Ogenj se je raztegnil na sosedna gospodarska poslopja Franca Persuha in Franca Kovačeca. Poslopja so pogorela do tal in je škoda za 100.000 Din. Letos je to v Sp. Jablanah drugi požar, lani jih je bilo 6.

Berač smrtna žrtev avtomobilske nesreče. Dne 10. januarja je peljal šofer Stanislav Jakomin iz Ljubljane v tovornem avtomobilu jaboika iz Lukovice proti D. nžalam. Na odcepu banovinske ceste od državne v smeri proti Moravčam je zgubil šofer oblast nad volanom. Vozilo je zdrčalo navzdol po klanecu in zadelo v 76letnega berača Mihaela Gamsa iz Mekinj pri Kamniku tako, da ga je vrglo 4 metre daleč. Revez je obležal nezavesten in je kmalu po nesrečnem sunku izdahnul.

Padel 40 m globoko in se ubil. 75letni prevžnikar Blaž Golob iz Zupanjih njiv pri Kamniku se je odpravil s košem na planino Hudi konec po seno. Zvečer ga ni bilo domov. Šli so ga iskat in so ga našli ubitega pod skalno steno. Starček ni dobro videl, padel je 40 m globoko in se ubil.

Mlad delavec smrtno ponesrečil. V tovarni na Jesenicah je 8. t. m. smrtno ponesrečil mladi delavec Emerik Iskra. Ogrodje žerjava je delavčevu glavo pritisnilo ob steber in mu jo je zdrobilo.

Delavca podsulo. V kamnolomu v Dvoru pri Polhovem gradu je podsulo Josipa Zdešar, 35letnega delavca. Zlomilo mu je levo nogo ter desno roko in je dobil tudi sicer resne poškodbe. Težko ranjenega so prepeljali v ljubljansko bolnico.

Železniške nesreče v zadnjih letih. Dne 12. decembra 1917 je padel v prepad pri Sv. Mihaelu de Morienne na Francoskem vlak z vojaštvom, ki se je peljalo na dopuste. Ubitih je bilo 450 vojakov. Meseca

oktobra je zahtevala železniška nesreča pri Agigiji na Turškem 300 smrtnih žrtev. Bilanca železniškega trčenja na sv. ti večer leta 1933 v Lagny pri Parizu je znašala 217 mrtvih in 250 ranjenih. V Toskani na Italijanskem sta trčila potniški avto in avtobus na tračnicah. Ob tej priliki je bilo 34 mrtvih. Trčenje dveh vlakov v lanskem letu na progi Moskva—Leningrad je zahtevalo 26 mrtvih. Pri isti nesreči je bilo ubitih blizu Londona 15 oseb in pri Kairi v Egiptu 13 oseb.

Nesreča v stari vojašnici v Gradcu. V stari vojašnici Lazaretfeld v Gradcu sta nastanjena dva letnika enoletnih prostovoljcev in en topniški polk. Dne 11. t. m., krog 9. ure predpoldne se je zrušil v srednjem delu poslopja strop med drugim in tretjim nadstropjem. Porušeni strop je potegnil seboj osem prostorov. Nesreča je zahtevala 1 mrtvega in več ranjenih. K sreči je bilo vojaštvo ob času nesreče zunaj na vežbah, sicer bi bilo mnogo več žrtev. Vojašnica je bila zgrajena l. 1848 in čisto razpokana.

Občinske volitve v št. Ilju v Slov. goricah.

Volilci! Domačini! Prijatelji! Kot Vaš rojak Vas vse volilce: kmete, delavce, viničarje, obrtnike, državne uslužbenec, invalide, hlapce in sploh vse može in fante, ki ste vpisani v volilni imenik, kot star prijatelj prosim in vabim, da prihodnjo nedeljo dne 19. januarja vsi glasujete za listo g. Karla Swaty.

Da bo zmaga čim bolj sijajna, pojdite vsi volit Swatyja in povabite vse svoje sosedje in znance, da bodo storili isto! V zadnjem momentu Vam kličem, ne dajte se premočiti od nikogar, naj Vam govori kar hoče, ampak vsi volite samo Swatyja. Pozdravljeni!

Franjo Žebot.

Razne novice.

Tako postopa Avstrija! Avstrijska oblast na Koroškem zahteva od vsakega naročnika Mohorjeve družbe za letošnjo pošiljko knjig 140 Din carine.

Močan potresni sunek smo čutili 8. t. m. pet minut pred polšesto uro zvečer po celi Sloveniji.

Avstrija izganja naše hlapce in dekle. Preko mosta v Cmureku ob severni meji so izgnali iz Avstrije pet hlapcev in dekel, ki so služili na avstrijskih tleh že več let.

Avstrijci bi jih bili radi obdržali v službi, ker so bili pridni in pošteni, a so dobili od deželne vlade v Gradcu povelje, da jih morajo nemudoma odpustiti. Prišli so po izgnane orožniki in so jih odgnali preko meje.

Po 20 letih se je vrnil iz ruskega ujetništva preko Maribora Mato Vojnovič iz Sunje na Hrvaškem. Omenjeni je zvedel o obstoju Jugoslavije pred 4 leti.

17 kg težkega purana je zredil posestnik Znidarič pri Ludbregu. Izvozna tvrdka v Varaždinu je poslala izredno težkega purana na Angleško.

Koliko imamo v Sloveniji odvetnikov? Po podatkih Odvetniške zbornice je bilo koncem leta v Sloveniji 249 odvetnikov. V Ljubljani jih je 83, tako da pride na 1000 prebivalcev Velike Ljubljane že 1 odvetnik. Maribor šteje 41 odvetnikov. V Celju posluje kar 24 odvetnikov, v Novem mestu jih je samo 9, prav toliko jih tudi v Ptujju, kjer je le sedež sreskega sodišča. Murska Sobota ima 4, Dolnja Lendava 3 odvetnike.

Letalo angleškega Rdečega križa pristalo na naših tleh. Radi goste megle je moralo pristati najprej na letališču v Novem Sadu nato pa še v Beogradu veliko letalo angleškega Rdečega križa. Z letalom je potoval general Rdečega križa Felaut in njegovi spremljevalci v Abesinijo. V Novem Sadu so bili Angleži gosti poveljnika naših letalcev, v Beogradu pa našega Rdečega križa. Obiskali so tudi angleškega poslanika. Iz Beograda so odleteli v Atene v Grčijo, pot pa jih je vodila preko Aleksandrije v Addis Abebo, kjer se priključijo tamošnjim angleškim bolničarjem.

Bač'a zgradi v Zagrebu 14 nadstropno poslopje, ki bo doseglo višino 48 m. Nebotičnik bo stal v Ilci. 6 nadstropij bo iz betona, ostalih 8 iz jekla in stekla. Z delom bodo pričeli na spomlad.

Marsejsko obravnavo proti morilec našega kralja bodo nadaljevali v Aix de Provence 5. februarja t. l.

Še ena žrtev marsejskega atentata. Kakor obče znano, sta bila prvotno smrtni žrtvi v Marseju na Francoskem poleg atentatorja naš kralj Aleksander in francoski minister Barthou. Ob priliki napada je bil ranjen tudi še francoski policijski stražnik Galy, ki je podlegel te dni posledicam ran.

Hude poplave so imeli v minulem tednu na Francoskem. Od povodenj je bila občutno prizadeta petina celotnega ozemlja države. Take povodnji kakor letošnja niso imeli na Francoskem od leta 1910.

Novi Zeppelin »L. Z 129« bo kmalu do grajen v ladjedelnici Friedrichshafen, o.

Da ima gospa Ivanka srečo? Tako mislite sosedi, ker ji vedno vse gladko poteče. Gospa Ivanka pa pojasni: Sreča je v delu in v pravilni izbiri sredstev za gospodinjstvo. Tudi pri perilu. Terpentinovo milo Zlatorog, ki jaz žnjim vedno perem, da vedno belo in duhteče perilo. To milo pere skrajno prizanesljivo in perilo traja dolgo let. To srečo si lahko vsak privošči.

Zlatorog TERPENTINOVNO MILO

Bodenskem jezru. Novi zračni orjak je dolg 138 m in znaša njegov največji premer 41,2 m. V prvi polovici februarja se bo podal novi Zeppelin na pot poskušnje vožnje.

Nemška tretja oklopna ladja spuščena v morje. Tretja nemška oklopnica »Graf Spee« je bila te dni v nemški vojni luki Kiel spuščena v morje. Nova bojna ladja je dobila ime po nemškem admiralu grofu Spee, ki se je odlikoval ob izbruhu svetovne vojne s svojimi križarkami v bojih z Angleži in Japonci. Ustavljal se je dolgo premoči, dokler mu niso ugonobili Angleži vseh ladij in je utonilo 2310 nemških častnikov in mornarjev z admiralom vred.

Novi svetovalec abesinskega cesarja. Te dni je došel v abesinsko prestolico v Addis Abebo novi zunanje-politični svetovalec abesinske vlade dr. Spencer, ki je študiral v Nemčiji in Švici. Spencer je specialist za mednarodno pravo in je pri abesinskem cesarju naslednik švedskega generala Virginia.

300letnica pošte na Švedskem. Dne 20. februarja t. l. bodo obhajali na Švedskem 300letni jubilej pošte. Švedska je bila četrta država, ki je pred 300 leti upeljala državno pošto. Francoska državna pošta beleži svoje rojstvo l. 1633, danska 1624 in angleška 1635.

Seznam izgub v Chaco vojni. Med južnoameriškima državama Bolivija in Paragvaj je vihrala predlanskem ter še lani srdita vojna za pokrajino Chaco, ki se razprostira po pragozdovih med obema republikama. Ta vojna je zahtevala 100 tisoč človeških žrtev. Obe državi, ki štejeta skupno ne čisto 4 milijone prebivalcev, imata iz omenjene vojne 600.000 vojnih poškodovancev. Največ je trpelo vojaštvo radi bolezni ter pomanjkanja. V pokrajini Picouiba je zgubila bolivijska armada, ki je štela 12.000 mož — 8000. Večja kolona, ki je zašla v malarični pek pokrajine Chaco, je pomrla radi gladi in žeje. Bolivijci so ujeli 1500 Paragvajcev in so jih skušali spraviti v ujet-

niško taborišče na razdaljo 300 km. Od teh ujetnikov ni dosegel niti eden taborišča, ampak so vsi obnemogli med dolgo potjo.

Trdo stolico,

katar debelega črevesa, neprijeten počutek vsled zaprtja zdravi prirodna 1275

Franz-Josefova

grenka voda, zavžita po eno malo čašo zjutraj in zvečer.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Od danes naprej smežke svetovne znamke »Tretorn« št. 35—38 po 10 in 15 Din ter mioške in ženske galoše vseh velikosti po 29 Din. Stermecki, Celje. 57

Neveste in ženi! V zakonu bo rabila mlada gospodinja dobro kuharsko knjigo. Pri Mohorjevi družbi v Celju dobite »Kuharico«, ki vsebuje skoro 1000 raznih preizkušenih receptov za pripravljanje dobre in okusne domače hrane. Naročite knjigo takoj po dopisnici! Broširan izvod stane Din 21.— (za neude Din 28.—), vezan izvod Din 30.— (za neude Din 40.—). 50

Obžalovanja vredni slučajji.

Vlom v Mariboru. V noči od 11. na 12. t. m. je bilo v Mariboru vlomljeno v pisarno trgovca z motornimi kolesi Lotza. Vlomilec je ukradel iz manjše blagajne za 1000 Din drobiža, drugo blagajno s 1300 Din je odnesel in prisvojil si je tudi hranilno knjižico za 1500 Din ter podpisanih menic za 200.000 Din.

Žalosten pojav pri današnji mladini. Od Sv. Petra pri Mariboru smo prejeli naslednje poročilo: Dne 10. januarja zjutraj se je odigrala v viničariji v Metavi pri št. Petru vse obsodbe vredna ljubezenska žaloigra. 22letni hlapec Janez Klemenčič in viničarska hči Jožefa Sedič sta sklenila, da gresta skupno v prostovoljno smrt. Oba so našli omenjenega jutra prestreljenih prs v mlaki krvi in so poklicali na pomoč mariborski rešilni oddelek, ki je prepeljal oba mladostna zaslepljenca v mariborsko bolnico. Klemenčič je bil pri prepeljavi še v globoki nezavesti, deklina

Novoletni sprejem pri novem predsedniku Čehoslovaške — dr. Benešu.

Pretežni del Angleške je bil v zadnjem času vsled nallvov pod vodo.

Gospodična Girger Rogers je bila imenovana od guvernerja severoameriške države Teksas za častnega admirala. Omenjena je prednašala mornarjem pesmi in je veliko pripomogla, da je postala mornarica pri narodu priljubljena.

pa se je osvestila in je povedala, kako je došlo do vse obsodbe vrednega krvavega dejanja. Najprej si je pognal v prsa kroglo Klemenčič, nato je pograbila orožje deklina in se ustrelila v prsa. Sedičeva je že izven vsake nevarnosti, med tem ko je Klemenčičevo stanje prav resno.

Tatovi so se splazili v hišo Ivana in Marije Danko v Limbušu pri Mariboru. Odnesli so 400 D v gotovini in raznih predmetov za 2000 Din.

Ponarejevalec pod ključem. V Štrihovcu pri St. Ilju v Slov. goricah so zaprli orožnik hrvaškega priseljenca Stefana Podgajski, ker je hotel s ponarejenim 20 Din novcem plačati v neki gostilni. Pri hišni preiskavi so našli oblike ali modle za vliivanje kovancev.

Zaplomba šmarnice. V Mariboru v Mlinški ulici je prodajal posestnikov sin iz mariborske okolice kar brez dovoljenja po zelo nizki ceni šmarnico. Oblast je pa le zvedela za švercarsko točenje in je za plenila lastniku preostalo zalogo 250 l. Zažvevo ima v rokah sodišče.

Popivanje vzrok uboja. Pri posestnici Lizi Firbas v Jiršovcih pri Ptuju so se v pijanosti sprli 30letni Karl Zajko iz Trnovske vasi ter njegova znanca Jožef Nerat in Franc Potočnik. Sredi prepira je potegnil Zajko izpod suknje dolg kuhinjski nož in ga je vrgel v Nerata. Zadel ga je v vrat, vendar ne nevarno. Nato sta se pognala Nerat in Potočnik v napadalec in pretep je trajal tako dolgo, dokler ni obležal Zajko mrtev.

Skrajno surov brat. 30 letni Rok Kolar, kmečki sin iz Mostečnega pri Makolah, je napadel v pijanosti svojo starejšo sestro Terezijo omoženo Kajnc, in jo je pobil na tla z motiko. Smrtono varno ranjeno so prepeljali v bolnico, kjer je podlegla poškodb.

Cerkveni rop in bogoskrunstvo. Iz Izlak pri Zagorju ob Savi poročajo: Pri nas na Izlakah je bilo v noči vlomljeno pri stranskih cerkvenih vratih. Vlomitec se je lotil tabernaklja in vzel iz njega ciborij in monštranco. Zginilo je iz ciborija 150 hostij. Na tleh je bila samo ena mala ho-

stija in dva drobca velike hostije. Lopov je izpraznil tudi vse nabiralnike. Ljudje so videli, kako se je potikal par dni pred vlomom krog cerkve velik moški v črni suknji, katerega pa orožniki še nimajo.

Z lizolom smrtno zastrupljenega so našli v Tivoli v Ljubljani 47letnega zavarovalnega agenta Antona Žitnika.

Slovenski orožnik žrtev tihotapčeve krogle. V Golubovcu v Črni gori so se lotili financarji tobačnega tihotapca, ki jim ni hotel izročiti tobaka. Poklicali so na pomoč orožnike. Ko je prišel v bližino tihotapske hiše Anton Bukovšek, orožniški narednik iz Loč pri Poljčanah, je padel strel skozi okno. Krogla, ki je bila namenjena finančnemu stražniku, je zadela Bukovška v lice, mu pretrgala čeljust in izstopila na tilniku. Ko se je zadeti zgrudil, so bile njegove zadnje besede: »Pozdravite mi mater!« Svoji so ga dali prepeljati iz Črne gore v Loče, kjer so mu priredili stanovski tovariši lep pogreb.

Izpred sodišča.

Dva obsojena radi uboja. Dne 11. jan. sta bila v Mariboru na zatožni klopi 21letni posestniški sin Stefan Lepej in 27letni zidar Anton Španinger. V Stopnem sta prizadela 19. decembra l. l. Francu Babšku, ki je izzival, s koli smrtonosne poškodbe. Lepej je bil obsojen na 4 leta, Španinger na 5 let robije.

Obsodba zaradi težke telesne poškodbe. Lani 16. junija je napadel 22letni viničarski sin Ciril Štrakel iz Ljutomera viničarja Vrbnjaka in njegovega prijatelja, ter oba z nožem hudo poškodoval. Štrakel je bil tje dni v Mariboru obsojen na 1 leto in 2 meseca ječe.

Slovenska Krajina.

Klic tajine. Veliko naših sinov in hčera je raztresenih po tujih državah, zlasti v Franciji jih je veliko. Domoljubna so njihova pisma, polna hrepenenja po domačem kraju. A ena skrb nam stoji pred očmi: ali jih ne bo pokvarila

tujina. Teško je to vprašanje in se nam zajeda prav živo v naše misli. Res je, da so naše težnje glede zaposlenosti sezonskega delavstva velike, vendar nas pa pri vsem le eno moti: če jih že spravijo v tujino, ali preskrbijo za nje tudi v duhovnem oziru? Vsekako bomo morali na to paziti veliko bolj, ker nečemo, da bi postali ob svojem povratku v domovino rak-rana na našem narodnem telesu. Če pa hočemo, da bo za naše izseljence in sezonsko delavstvo preskrbljeno v zadostni meri, moramo preskrbeti tem članom naše narodnosti v tujini dobre časopise. Mislimi bomo morali na to in organizirati razširjenje krščanskega časopisa širom tega sveta. S tem bomo poskrbeli najbolj ne samo glede narodnosti, temveč tudi v duhovnem oziru. In to je tudi naša dolžnost, če ljubimo res našo domovino!

Sobota. Rdeči križ v Soboti je daroval za revne otroke, ki so bili na zdravljenju v bolnici, za božičnico 300 Din. Lepa hvala! — Umrli so v soboški bolnici v mesecu decembru dve moški osebi, dve ženski osebi, vsi že starejši, in ena deklca. — Mati pokojnega Lukaška, ki je tako tragično preminil kot šofer ob trčenju avtobusa v lokomotivo v Soboti, je prišla dva dni po sinovem pogrebu na njegov grob iz Češkega in mu prinesla domače prsti, ki jo je nasula na

Tako časti Abesinija svoje požrtvovalne junake.

Očetov greh.

Abesin, poveljnik Bejene je vodil manjšo četo na patroljo. Nenadoma je naletel na močen oddelek Italijanov, ki so ga napadli. V boju je bil Bejene smrtno ranjen. Njegovi vojaki so ga odnesli za fronto, kjer je z zadnjimi močmi napisal na listek, da izroča svoje veliko premoženje državi z željo, naj pomaga njegovo imetje premagati Italijane in rešiti Abesinijo. Abesinska vlada mu je dala napraviti križ z napisom: »Tvoje telo je šlo od nas, spomin nate pa ostane vedno živ med nami. Abesinija.«

Odkod kava?
Kava, katero rodi grm kavovec, je iz visokogorske abesinske pokrajine

»Kako da ne? Nas eden naj bi sicer v takih rečeh nič ne svetoval in ti tudi nočem nič svetovati. Po mojem pa si izvrstno izbral. Gospod župnik pravijo, da je najbolj pridno dekle v fari. Delavna in gospodinjska je tudi.«

»To že. Ljudje pa pravijo, da je malo prevzetna in da nobenega v našem kraju ne mara.«

»Babababa! Prevzetna pa že ne. Dekliška je in se ne reži kar vsakemu hlačniku.«

»To mi je na njej posebno po volji. Bojim se pa le, da se ji bo za malo zdelo in se ne bo marala močiti k nam v hribe. Tako nekaj imenitnega ima na sebi.«

»Kolikor vem, so imeli na Primorskem res bolj imeniten dom. Brez dolgov so menda tudi tukaj, toda bogatije ni pri hiši. Zato sme biti kar zadovoljna, ako postane Dvornica. S seboj ne bo bogve kaj prinesla.«

»Saj ni treba. Samo njo hočem. Pa pravijo, da pojde k nunam.«

»To so prazne marnje, drugače bi gotovo gospod župnik kdaj kaj omenili. Saj je večkrat pri njih!«

»Ali torej mislite, da bi jo smel pobarati?«
»Nič ne mislim. Ampak to veš sam, Tevž; kdor dolgo meri, ta slabo kaj zadene.«

2

»Če tokrat zgrešim, pa sploh ne bom več pomeiril,« je Tevž po streliško odgovoril.

»Nikar, Tevž! Takle fant kakor ti se nima kaj bati. Zdaj pa z bogom! In za Mirka boš pri Miklovi Zali, veš!«

Kaplan je skočil čez lesa in jo udri po grabnu navzdol. Tevž pa se je počasi vračal in šel potem pod kopišče kositi. Po kosilu se je sukalo okoli hiše in čakal, da pride Marta očeta obiskat. Ko je do dveh ni bilo, je vzel sekiro in šel dol v gozd, tam mimo, kjer je včeraj našel Marto pri očetu, in po strmi stezi na drugi vrh. Ni dolgo hodil in že je videl nekaj belega, kar se je skozi zelenje bleščalo. Skoraj neslišno je stopil bliže, zagledal belo ruto, bel predpasnik — in že je stal pred Zvonikovo Marto, ki je klečala pod češminovim grmom in obirala nežne, dehteče cvetove v svojo kanglo.

»Dober dan, Marta!« je pozdravil. »Pridna si.«

Planila je pokonci, zardela in rekla:

»Tevž! Bog daj! Kam pa greš?«

»Nikamor. Pravzaprav: tebe iskat. Zaradi očeta sem prišel.«

»Ali jim je huje? Bog ne daj!«
»Ne. Jim je že boljše. So že pokonci in mulijo svojo pipico.«
»Hvala Bogu!«
Pomolčala sta. Nekajkrat je Tevž požrl, potem se je krepko odhrknil in dejal:

pa se je osvestila in je povedala, kako je došlo do vse obsodbe vrednega krvavega dejanja. Najprej si je pognal v prsa kroglo Klemenčič, nato je pograbila orožje deklina in se ustrelila v prsa. Sedičeva je že izven vsake nevarnosti, med tem ko je Klemenčičevo stanje prav resno.

Tatovi so se splazili v hišo Ivana in Marije Danko v Limbušu pri Mariboru. Odnesli so 400 D v gotovini in raznih predmetov za 2000 Din.

Ponarejevalec pod ključem. V Štrihovcu pri St. Ilju v Slov. goricah so zaprli orožnik hrvaškega priseljenca Stefana Podgajski, ker je hotel s ponarejenim 20 Din novcem plačati v neki gostilni. Pri hišni preiskavi so našli oblike ali modle za vliivanje kovancev.

Zaplomba šmarnice. V Mariboru v Mlinški ulici je prodajal posestnikov sin iz mariborske okolice kar brez dovoljenja po zelo nizki ceni šmarnico. Oblast je pa le zvedela za švercarsko točenje in je za plenila lastniku preostalo zalogo 250 l. Zažvevo ima v rokah sodišče.

Popivanje vzrok uboja. Pri posestnici Lizi Firbas v Jiršovcih pri Ptuju so se v pijanosti sprli 30letni Karl Zajko iz Trnovske vasi ter njegova znanca Jožef Nerat in Franc Potočnik. Sredi prepira je potegnil Zajko izpod suknje dolg kuhinjski nož in ga je vrgel v Nerata. Zadel ga je v vrat, vendar ne nevarno. Nato sta se pognala Nerat in Potočnik v napadalec in pretep je trajal tako dolgo, dokler ni obležal Zajko mrtev.

Skrajno surov brat. 30 letni Rok Kolar, kmečki sin iz Mostečnega pri Makolah, je napadel v pijanosti svojo starejšo sestro Terezijo omoženo Kajnc, in jo je pobil na tla z motiko. Smrtono varno ranjeno so prepeljali v bolnico, kjer je podlegla poškodb.

Cerkveni rop in bogoskrunstvo. Iz Izlak pri Zagorju ob Savi poročajo: Pri nas na Izlakah je bilo v noči vlomljeno pri stranskih cerkvenih vratih. Vlomitec se je lotil tabernaklja in vzel iz njega ciborij in monštranco. Zginilo je iz ciborija 150 hostij. Na tleh je bila samo ena mala ho-

stija in dva drobca velike hostije. Lopov je izpraznil tudi vse nabiralnike. Ljudje so videli, kako se je potikal par dni pred vlomom krog cerkve velik moški v črni suknji, katerega pa orožniki še nimajo.

Z lizolom smrtno zastrupljenega so našli v Tivoli v Ljubljani 47letnega zavarovalnega agenta Antona Žitnika.

Slovenski orožnik žrtev tihotapčeve krogle. V Golubovcu v Črni gori so se lotili financarji tobačnega tihotapca, ki jim ni hotel izročiti tobaka. Poklicali so na pomoč orožnike. Ko je prišel v bližino tihotapske hiše Anton Bukovšek, orožniški narednik iz Loč pri Poljčanah, je padel strel skozi okno. Krogla, ki je bila namenjena finančnemu stražniku, je zadela Bukovška v lice, mu pretrgala čeljust in izstopila na tilniku. Ko se je zadeti zgrudil, so bile njegove zadnje besede: »Pozdravite mi mater!« Svoji so ga dali prepeljati iz Črne gore v Loče, kjer so mu priredili stanovski tovariši lep pogreb.

Izpred sodišča.

Dva obsojena radi uboja. Dne 11. jan. sta bila v Mariboru na zatožni klopi 21letni posestniški sin Stefan Lepej in 27letni zidar Anton Španinger. V Stopnem sta prizadela 19. decembra l. l. Francu Babšku, ki je izzival, s koli smrtonosne poškodbe. Lepej je bil obsojen na 4 leta, Španinger na 5 let robije.

Obsodba zaradi težke telesne poškodbe. Lani 16. junija je napadel 22letni viničarski sin Ciril Štrakel iz Ljutomera viničarja Vrbnjaka in njegovega prijatelja, ter oba z nožem hudo poškodoval. Štrakel je bil tje dni v Mariboru obsojen na 1 leto in 2 meseca ječe.

Slovenska Krajina.

Klic tajine. Veliko naših sinov in hčera je raztresenih po tujih državah, zlasti v Franciji jih je veliko. Domoljubna so njihova pisma, polna hrepenenja po domačem kraju. A ena skrb nam stoji pred očmi: ali jih ne bo pokvarila

tujina. Teško je to vprašanje in se nam zajeda prav živo v naše misli. Res je, da so naše težnje glede zaposlenosti sezonskega delavstva velike, vendar nas pa pri vsem le eno moti: če jih že spravijo v tujino, ali preskrbijo za nje tudi v duhovnem oziru? Vsekako bomo morali na to paziti veliko bolj, ker nečemo, da bi postali ob svojem povratku v domovino rak-rana na našem narodnem telesu. Če pa hočemo, da bo za naše izseljence in sezonsko delavstvo preskrbljeno v zadostni meri, moramo preskrbeti tem članom naše narodnosti v tujini dobre časopise. Mislimi bomo morali na to in organizirati razširjenje krščanskega časopisa širom tega sveta. S tem bomo poskrbeli najbolj ne samo glede narodnosti, temveč tudi v duhovnem oziru. In to je tudi naša dolžnost, če ljubimo res našo domovino!

Sobota. Rdeči križ v Soboti je daroval za revne otroke, ki so bili na zdravljenju v bolnici, za božičnico 300 Din. Lepa hvala! — Umrli so v soboški bolnici v mesecu decembru dve moški osebi, dve ženski osebi, vsi že starejši, in ena deklca. — Mati pokojnega Lukaška, ki je tako tragično preminil kot šofer ob trčenju avtobusa v lokomotivo v Soboti, je prišla dva dni po sinovem pogrebu na njegov grob iz Češkega in mu prinesla domače prsti, ki jo je nasula na

Tako časti Abesinija svoje požrtvovalne junake.

Očetov greh.

Abesin, poveljnik Bejene je vodil manjšo četo na patroljo. Nenadoma je naletel na močen oddelek Italijanov, ki so ga napadli. V boju je bil Bejene smrtno ranjen. Njegovi vojaki so ga odnesli za fronto, kjer je z zadnjimi močmi napisal na listek, da izroča svoje veliko premoženje državi z željo, naj pomaga njegovo imetje premagati Italijane in rešiti Abesinijo. Abesinska vlada mu je dala napraviti križ z napisom: »Tvoje telo je šlo od nas, spomin nate pa ostane vedno živ med nami. Abesinija.«

Odkod kava?
Kava, katero rodi grm kavovec, je iz visokogorske abesinske pokrajine

»Kako da ne? Nas eden naj bi sicer v takih rečeh nič ne svetoval in ti tudi nočem nič svetovati. Po mojem pa si izvrstno izbral. Gospod župnik pravijo, da je najbolj pridno dekle v fari. Delavna in gospodinjska je tudi.«

»To že. Ljudje pa pravijo, da je malo prevzetna in da nobenega v našem kraju ne mara.«

»Babababa! Prevzetna pa že ne. Dekliška je in se ne reži kar vsakemu hlačniku.«

»To mi je na njej posebno po volji. Bojim se pa le, da se ji bo za malo zdelo in se ne bo marala močiti k nam v hribe. Tako nekaj imenitnega ima na sebi.«

»Kolikor vem, so imeli na Primorskem res bolj imeniten dom. Brez dolgov so menda tudi tukaj, toda bogatije ni pri hiši. Zato sme biti kar zadovoljna, ako postane Dvornica. S seboj ne bo bogve kaj prinesla.«

»Saj ni treba. Samo njo hočem. Pa pravijo, da pojde k nunam.«

»To so prazne marnje, drugače bi gotovo gospod župnik kdaj kaj omenili. Saj je večkrat pri njih!«

»Ali torej mislite, da bi jo smel pobarati?«
»Nič ne mislim. Ampak to veš sam, Tevž; kdor dolgo meri, ta slabo kaj zadene.«

2

»Če tokrat zgrešim, pa sploh ne bom več pomeiril,« je Tevž po streliško odgovoril.

»Nikar, Tevž! Takle fant kakor ti se nima kaj bati. Zdaj pa z bogom! In za Mirka boš pri Miklovi Zali, veš!«

Kaplan je skočil čez lesa in jo udri po grabnu navzdol. Tevž pa se je počasi vračal in šel potem pod kopišče kositi. Po kosilu se je sukalo okoli hiše in čakal, da pride Marta očeta obiskat. Ko je do dveh ni bilo, je vzel sekiro in šel dol v gozd, tam mimo, kjer je včeraj našel Marto pri očetu, in po strmi stezi na drugi vrh. Ni dolgo hodil in že je videl nekaj belega, kar se je skozi zelenje bleščalo. Skoraj neslišno je stopil bliže, zagledal belo ruto, bel predpasnik — in že je stal pred Zvonikovo Marto, ki je klečala pod češminovim grmom in obirala nežne, dehteče cvetove v svojo kanglo.

»Dober dan, Marta!« je pozdravil. »Pridna si.«

Planila je pokonci, zardela in rekla:

»Tevž! Bog daj! Kam pa greš?«

»Nikamor. Pravzaprav: tebe iskat. Zaradi očeta sem prišel.«

»Ali jim je huje? Bog ne daj!«
»Ne. Jim je že boljše. So že pokonci in mulijo svojo pipico.«
»Hvala Bogu!«
Pomolčala sta. Nekajkrat je Tevž požrl, potem se je krepko odhrknil in dejal: